

b) teenistusest vabastamine tugines siseriikliku õiguse neutraalsele õigusnormile;

c) kõnealuse teenistusest vabastamise suhtes ei näe siseriiklikud õigusnormid ette kriteeriume ega kohustust hinnata kõiki isikuid, keda võiks teenistusest vabastamine puudutada, ega ka kohustust teenistusest vabastamist konkreetse isiku puhul põhjendada?

1. Kas direktiivi 2006/54 artikli 1[4] lõike 1 punkti c ja direktiivi 2000/78 artikli 3 lõike 1 punkti c koosmõjus põhiõiguste harta artiklitega 30 ja 47 ning artikli 52 lõikega 1 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus selline Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 157 lõikel 3 põhinev siseriiklik õigusnorm nagu diskrimineerimisvastase seaduse (Zakon za zashtita ot diskriminatsia) artikkel 21 koosmõjus avaliku teenistuse seaduse (Zakon za darzhavnia sluzhitel) artikli 106 lõike 1 punktiga 2, kui viimati nimetatud õigusnormid ei näe esimeses eelotsuse küsimuses nimetatud ametniku avalikust teenistusest vabastamisel (mille alus oli asjaolu, et samaväärseid ametikohti, kuhu oli määratud teenistusest vabastatud ametnik ja teised ametnikud, kelle hulgas oli nii mehi kui ka naisi, vähendati) teenistusest vabastamise õiguse osana sõnaselgelt ette valiku tegemise kohustust ega valikukriteeriume – kusjuures mõlemat tunnustatakse haldus- ja kohtupraktikas vaid siis, kui teenistusest vabastamise pädevusega asutus on menetluse ja kriteeriumid heaks kiitnud kaalutlusõiguse alusel – samas kui erinevalt sarnasest juhtumist, mil avalikust teenistusest vabastati töötaja, ei ole teenistusest vabastamise pädevuse osana valiku tegemise kohustust ja valikukriteeriume selle asutuse puhul õigusaktidega ette nähtud?
2. Kas direktiivi 2006/54 artikli 1[4] lõike 1 punkti c ja direktiivi 2000/78 artikli 3 lõike 1 punkti c koosmõjus põhiõiguste harta artiklitega 30 ja 47 ning artikli 52 lõikega 1 tuleb tõlgendada nii, et ametniku vabastamine avalikust teenistusest on alusetu ja seega nimetatud sätetega vastuolus vaid seetõttu, et haldusasutus ei ole teinud valikut ja ei ole kohaldanud objektiivseid kriteeriume või ei ole ära näidanud, millistel kaalutlustel põhines tema otsus konkreetse isiku teenistusest vabastamise kohta, juhul kui isik oli samal ametikohal nagu teised isikud, kelle hulgas oli nii mehi kui ka naisi, ja teenistusest vabastamine tugines neutraalsele õigusnormile?
3. Kas direktiivi 2006/54 artikleid 18 ja 25 koosmõjus põhiõiguste harta artikliga 30 tuleb tõlgendada nii, et järgitud on proportsionaalsuse põhimõtet ja viidatud sätetega ei ole vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mis näevad teenistusest õigusvastase vabastamise korral ette hüvitise, on kohaldatavad ka juhul, kui on rikutud liidu õiguses sätestatud võrdse kohtlemise põhimõtet tööhõive ja elukutse küsimustes, piiravad hüvitise maksmise kuue kuuga ja määravad hüvitise suuruseks kõnealuse ametikoha põhipalga, kuid seda vaid juhul, kui isik on töötanud või saab väiksemat tasu, eeldusel et isikul on eraldi nõue samale ametikohale ennistamiseks ja see ei ole hüvitisenõude osa vastavalt asjaomase liikmesriigi siseriiklikule õigusele?

⁽¹⁾ ELT L 204, lk 23.

⁽²⁾ EÜT L 303, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 79.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Korkein hallinto-oikeus (Soome) 20. jaanuaril 2016 – A Oy

(Kohtuasi C-33/16)

(2016/C 111/16)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein hallinto-oikeus

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: A Oy

Teine osapool: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2006/112/EÜ⁽¹⁾, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 148 punkti d tuleb tõlgendada nii et lasti laeva lastimine ja sealt lossimine on kõnealuse sättega hõlmatud teenused, mis on otseselt vajalikud seoses artikli punktis a viidatud avamerel navigeerimiseks mõeldud laeva lastiga?
2. Kas arvestades kohtuasjades C-181/04–C-183/04: Elmeka tehtud Euroopa Kohtu otsuse punktis 24 olevat sedastust, mille kohaselt käibemaksudirektiivi 2006/112/EÜ artikli 148 punktis d ette nähtud maksuvabastust ei saa laiendada teenustele, mida osutatakse eelnevates turustamisetappides, tuleb viidatud sätet tõlgendada nii, et see hõlmab ka käesolevas asjas kõne all olevat teenust, mille puhul esimeses turustamisetapis A Oy alltöövõtja poolt osutatud teenus kujutab endast füüsiliselt otse lastiga seotud teenust, mille eest A Oy esitab omakorda arve ekspediitor- või veoettevõtjale?
3. Kas arvestades Euroopa Kohtu poolt eelnimetatud kohtuotsuse Elmeka punktis 24 sedastatut, et käibemaksudirektiivi 2006/112/EÜ artikli 148 punktis d ette nähtud maksuvabastust kohaldatakse ainult selliste teenuste suhtes, mida osutatakse otse laevaomanikule, tuleb viidatud sätet tõlgendada nii, et selles ette nähtud maksuvabastus ei kohaldu siis, kui teenus osutatakse lasti valdajale, näiteks lastiks oleva kauba eksportijale või importijale?

⁽¹⁾ ELT L 347, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Augstākā tiesa (Läti) 27. jaanuaril 2016 – Valsts ieņēmumu dienests versus SIA „LS Customs Services”

(Kohtuasi C-46/16)

(2016/C 111/17)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Augstākā tiesa (Läti kõrgeim kohus)

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Valsts ieņēmumu dienests

Vastustaja: SIA „LS Customs Services”

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, (¹) artikli 29 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et nimetatud artiklis kehtestatud meetod on kohaldatav ka siis, kui kauba import ja selle lubamine vabasse ringlusse ühenduse tolliterritooriumil on toimunud seetõttu, et kaup on transiidiprotseduuri ajal tollijärelevalve alt välja viidud, kui tegemist on imporditollimaksuga maksustatava kaubaga, mida ei ole müüdnud ekspordiks ühenduse tolliterritooriumile, vaid ekspordiks ühendusest välja?
2. Kas nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, artikli 30 lõikes 1 esitatud väljendit „järjestuses” koostoimes õigusega heale haldusele, mis on sätestatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 41, ja haldusaktide põhjendamise põhimõttega tuleb tõlgendada nii, et selleks, et võiks jõuda järeldusele, et kohaldatav on artiklis 31 esitatud meetod, on toll kohustatud igas haldusaktis põhjendama, miks ei saa nendel konkreetsetel asjaoludel kasutada artiklis 29 või 30 sätestatud tolliväärtuse kindlaksmääramise meetodeid?